

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarii in primvm, secvndvm, tertivm, et quintum Ethicorum Philippi Melanchthonis

**Melanchthon, Philipp
Aristoteles**

Argentinae, 1535

VD16 A 3417

Virtvtvtvm divisio

urn:nbn:de:bsz:31-106587

IN ETHICA ARIST.

mediocritatem, omne enim nimium vitiosum. Porro mediocritas illa non est exacte sed ἐν ᾧ τὸ ἐπιτελεῖται intelligenda, & conuenit sumere medium, non secunda rem, sed secundum nos, pro prudentis uiri arbitrio, & pro ut res postulat: aliquando sit seuerior, aliquando remissior &c. Atq; ea est proportio Geometria. Arithmetica est, quæ medium certa ratione semper sumitur, nullo neq; rerum neq; personarum respectu.

Virtus est habitus electiuus in mediocritate secundum nos consistens, certa ratione, quemadmodum prudens iudicabit. προαιρετικὴ ἐξῆς quæ suscipit actionem consulto, seu certo iudicio.

Secundum nos, non secundum rem, quemadmodum dicunt Magistratum esse animam legum, pro uarietate rerum & personarum illud medium uariat

VIRTUTVM DIVISIO.

Timiditas	Fortitudo	Audacia
	Temperantia	Intemperantia
Sordes	Liberalitas	Profusio
μικροπρέπεια	μεγαλοπρέπεια	Βασιλίσια
Humilis animus	Magnitudo animi,	Fastus
Cupiditas honoris		Ambitio
Lentus animus	Mansuetudo	Iracundia
Disimulatio	Veritas	Vanitas

COMMENTARIA

Insulitas	Vrbanitas	Scurrilitas
Morositas	Amicitia	Affentatio
	Gratitudo	Ingratitudo
Stupor	Verecundia	Impudentia
	Iusticia	Iniusticia

S V M M A.

1. Causse virtutis
  2. Genus
  3. Differentia
  4. Definitio tota
  5. Diuisio.
- Obiter de affectibus & medio virtutis.

PRIMVS ETHICORVM.

Ethices cognitio est utilis,

1. Docet enim humanitatem.

2. Et sunt inde natae leges.

Est honesta quoque.

Ducit enim hominem in suis ipsius

1. Cognitionem civilem.

2. Et est donum Dei.

Multū quoque prodest collata cum sacris literis.

Præfertur Aristotelis philosophia alijs, cū propter certas demōstrationes, tum propter methodū.

C A P V T I.

1. Quelibet ad certū natura est condita finem.

2. Optimus est finis tandē et supremus habēdus.

Non infinito natura errore uagatur.

De hoc